

CTUOX019DE3E

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 16.7.2009

Český telekomunikační úřad

Odbor regulace a dohledu nad službami

26.2.2010

Praha 26. června 2009

Čj. 112 229/2008-608

Rozhodnutí

Český telekomunikační úřad (dále jen „správní orgán“), jako správní orgán příslušný podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 37b odst. 4 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění zákona č. 95/2005 Sb., (dále jen „zákon o poštovních službách“), v řízení o správním deliktu, jehož se měla dopustit Česká pošta, s.p., se sídlem v Praze 1, Politických vězňů 909/4 (dále jen „Česká pošta“) tím, že umožnila, aby 39 081 poštovních zásilek ze zahraničí, které došly k poště Břeclav 02 v období 2000-2007 a které byly zmíněny v dopise České pošty čj. ČP 157554/2008-POSTSL/4 z 10.6.2008, bylo namísto jejich řádného dodání adresátům odloženo na skryté místo, přičemž tento stav, který započal v den, kdy byly jednotlivé poštovní zásilky odloženy na toto místo, byl odstraněn až dne 14.3.2008, kdy byly odložené poštovní zásilky náhodně nalezeny, rozhodl takto:

I. Česká pošta se tím, že umožnila, aby 39 081 zahraničních poštovních zásilek v rámci služby „obyčejná zásilka ze zahraničí“, které došly k poště Břeclav 02 v období let 2000-2007 a které byly zmíněny v dopise České pošty čj. ČP 157554/2008-POSTSL/4 z 10.6.2008, bylo namísto jejich řádného dodání adresátům odloženo na skryté místo, přičemž tento stav, který započal v den, kdy byly jednotlivé zahraniční poštovní zásilky odloženy na toto místo, byl odstraněn až dne 14.3.2008, kdy byly odložené zahraniční poštovní zásilky náhodně nalezeny, dopustila správního deliktu podle § 37a odst. 2 písm. a) zákona o poštovních službách spočívajícího v tom, že poštovní povinnost byla plněna způsobem, který není v souladu s § 33 odst. 1 písm. a) zákona o poštovních službách, podle něhož je Česká pošta povinna plnit poštovní povinnost způsobem, který je v souladu s potřebami veřejnosti. Protiprávní jednání, v jehož důsledku došlo k naplnění skutkové podstaty správního deliktu, který je předmětem tohoto řízení, přitom započalo dnem 1.4.2005, pokud šlo o zahraniční poštovní zásilky odložené na skryté místo před tímto dnem nebo v tento den, anebo dnem, kdy byly na odloženy na skryté místo, pokud šlo o zahraniční poštovní zásilky, které byly odloženy na skryté místo později než 1.4.2005.

Podle § 37a odst. 2 zákona o poštovních službách se České poště ukládá pokuta ve výši 2 000 000 Kč.

Pokuta je splatná do patnácti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 3754-725001/0710 vedený u České národní banky, pobočka Praha, variabilní symbol 1122298608.

II. Česká pošta je podle § 79 odst. 5 správního řádu a podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. povinna nahradit Českému telekomunikačnímu úřadu náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Náhrada nákladů je splatná do patnácti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 3754-725001/0710 vedený u České národní banky, pobočka Praha, variabilní symbol 1122298608.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Správní orgán, který je podle § 37 odst. 1 zákona o poštovních službách pověřen dohledem na to, zda Česká pošta jako držitel poštovní licence plní poštovní povinnost v souladu se zákonem o poštovních službách, provedl ve dnech 11.-25.6.2008 ve smyslu § 37 odst. 2 písm. a) zákona o poštovních službách kontrolní akci zaměřenou na zahraniční poštovní zásilky nalezené v prostorách nádraží v Břeclavi. Podnětem k této kontrole byly zprávy uvedené v médiích, které o tomto nálezu informovaly.

Kontrolní zjištění byla dne 21.7.2008 ve smyslu § 16 odst. 1 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní kontrole“), oznámena České poště (viz podklad č. 1). Česká pošta nevznesla žádné námítky proti předmětným kontrolním zjištěním uvedeným v záznamu o kontrole č. 10/08. Dne 28.8.2009 byla pak České poště zaslána závěrečná zpráva o kontrole České pošty č. 10/08 (podklad č. 2).

Protože z kontrolních zjištění vyplynulo důvodné podezření, že se Česká pošta dopustila správního deliktu, správní orgán dne 22.12.2008 oznámil České poště, že zahajuje o této věci řízení. Řízení bylo zahájeno dne 23.12.2008, kdy bylo oznámení správního orgánu doručeno České poště.

Skutkovou podstatou správního deliktu, který je předmětem tohoto řízení, je plnění poštovní povinnosti způsobem, který není v souladu s § 33 zákona o poštovních službách. V daném případě bylo naplnění této skutkové podstaty důsledkem protiprávního stavu spočívajícího v tom, že Česká pošta umožnila, aby 39 081 zahraničních poštovních zásilek bylo namísto jejich řádného dodání adresátům odloženo na skryté místo. Správní orgán proto posuzoval důsledky všech těchto pochybení týkajících se 39 081 zahraničních poštovních zásilek v rámci jediného řízení jako jeden správní delikt.

V průběhu řízení tak správní orgán shromáždil následující podklady rozhodnutí (v rozhodnutí je na ně odkazováno jejich čísly):

1. Protokol o kontrole České pošty, s.p. č. 10/08 z 21.7.2008
2. Zpráva o kontrole České pošty, s.p. č. 10/08 z 28.8.2008
3. Dopis ČTÚ České poště čj. 42718/2008-608 z 26.5.2008
4. Dopis České pošty ČTÚ čj. ČP 157554/2008-POSTSL/4 z 10.6.2008
5. Vyjádření České pošty čj. ČP 178985/2008-REG/1 z 21.1.2009
6. Žádost ČTÚ Okresnímu státnímu zastupitelství Břeclav o poskytnutí informací z 30.4.2009
7. Vyjádření Okresního státního zastupitelství v Břeclavi k okolnostem trestné činnosti čj. ZT 590/2008-45 z 5.5.2009
8. Vyjádření České pošty čj. ČP 120766/2009-REG/1 z 1.6.2009

Věcná příslušnost správního orgánu vyplývá z § 37b odst. 4 zákona o poštovních službách.

II.

Správnímu orgánu je z jeho úřední činnosti známo, že České poště byla Ministerstvem informatiky udělena poštovní licence na období 1.1.-31.12.2005 (rozhodnutí publikováno v Poštovním věstníku, částka 9/2004 pod č. 29).

V období 1.4.-31.12.2005 byly základními službami podle § 19 odst. 2 zákona o poštovních službách služby, které dne 1.4.2005 zveřejnil Český telekomunikační úřad v Poštovním věstníku (viz Poštovní věstník částka 3/2005, zveřejněno jako opatření č. 11).

Zahraniční poštovní služby, pro něž je používáno označení „obyčejná zásilka ze zahraničí“, jichž se toto řízení týká, splňují všechna kritéria pro základní službu „Zahraniční poštovní služby“ uvedená pod písmenem B. v citovaném opatření; poštovní povinnost se tedy vztahuje i na ně.

Správnímu orgánu je dále z jeho úřední činnosti známo, že České poště udělil poštovní licenci na období 1.1.2006-31.12.2008 (rozhodnutí publikováno v Poštovním věstníku, částka 14/2005 pod č. 43). Z uvedeného vyplývá, že se na Českou poštu v období let 2006-2008 vztahovaly právní povinnosti spojené s postavením držitele poštovní licence.

Z výroku č. I rozhodnutí o udělení poštovní licence ze dne 24.11.2005 vyplývá, že České poště byla uložena poštovní povinnost vztahující se na základní služby podle opatření č. 11, částka 3/2005 Poštovního věstníku.

Zahraniční poštovní služby, pro něž je používáno označení „obyčejná zásilka ze zahraničí“, jichž se toto řízení týká, splňují všechna kritéria pro základní službu „Zahraniční poštovní služby“ uvedená pod písmenem B. v citovaném opatření; poštovní povinnost se tedy vztahuje i na ně.

Na Českou poštu se tedy od 1.4.2005 až 31.12.2008 vztahovaly právní povinnosti spojené s postavením držitele poštovní licence. Vztahovala se na ni tedy mj. i povinnost plnit poštovní povinnost způsobem, který je v souladu s potřebami veřejnosti a se základními kvalitativními požadavky, jež vyplývá z § 33 odst. 1 písm. a) zákona o poštovních službách. Zajišťování zahraniční poštovní služby označované jako „obyčejná zásilka ze zahraničí“ je součástí poštovní povinnosti.

Podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o poštovních službách je pak Česká pošta povinna plnit poštovní povinnost způsobem, který je v souladu s potřebami veřejnosti.

Správní orgán se o protiprávním jednání dozvěděl dne 25.6.2008, kdy byla ukončena kontrola č. 10/08. Řízení bylo zahájeno dne 23.12.2008; jednoroční subjektivní lhůta pro zahájení řízení podle § 37b odst. 3 zákona o poštovních službách tedy zůstala zachována.

Předmětem tohoto řízení je protiprávní stav, který trval v období 1.4.2005-14.3.2008. Tříletá objektivní lhůta pro uložení pokuty podle § 37b odst. 3 zákona o poštovních službách tedy zůstala zachována.

III.

Správní orgán při kontrole č. 10/08 zjistil, že při demolici tunelu, který v minulosti (před rokem 2000) sloužil k přepravě poštovních zásilek z prostor České pošty přímo na jednotlivá nástupiště, k níž došlo při rekonstrukci prostor nádraží v Břeclavi, bylo dne 14.3.2008 nalezeno v jedné z bočních šachet tohoto tunelu 71 pytlů a 2 plastové přepravky, které obsahovaly celkem 39 081 zahraničních poštovních zásilek.

Z těchto 39 081 zahraničních poštovních zásilek pachatel 3129 zahraničních poštovních zásilek násilně otevřel. Dalších 10 936 zahraničních poštovních zásilek bylo natolik zničených, že se je Česká pošta rozhodla skartovat. Zbývajících 25 016 zahraničních poštovních zásilek Česká pošta v průběhu května 2008 dodala s omluvným dopisem adresátům.

Všechny nalezené zahraniční poštovní zásilky byly přepravovány z pošty Praha 120, ke které došly ze zahraničí, k bývalému sběrnému přepravnímu uzlu Břeclav 02, od něhož měla být po rozřídění zajištěna další přeprava k adresátům v bývalých okresech Břeclav, Hodonín a Uherské Hradiště.

Namísto toho však pachatel zahraniční poštovní zásilky odcizil a odložil na skryté místo; část z nich ještě předtím otevřel ve snaze odcizit z nich zasílaný cenný obsah. Pachatel se přitom této činnosti dopouštěl jako zaměstnanec České pošty (viz podklad č. 7).

Tyto skutečnosti zjistil správní orgán z větší části již při provádění úkonů dohledu podle § 37 odst. 2 písm. a) zákona o poštovních službách, které tomuto řízení předcházely (viz podklady č. 1 až 4). V průběhu tohoto řízení byly pouze upřesněny (viz vyjádření Okresního státního zastupitelství v Břeclavi, podklad č. 7). Proti těmto skutkovým zjištěním Česká pošta nevznesla žádné námítky, správní orgán proto považuje tyto skutečnosti za prokazané.

IV.

Ze zjištění uvedených v části III. dospěl správní orgán k závěru, že se Česká pošta dopustila správního deliktu podle § 37a odst. 2 písm. a) zákona o poštovních službách. Jeho skutková podstata spočívá v tom, že držitel poštovní licence plní poštovní povinnost způsobem, který není v souladu s § 33 zákona o poštovních službách.

Z části III. vyplývá, že Česká pošta jako držitel poštovní licence nezajistila dodávané zahraniční poštovní zásilky v průběhu jejich přepravy tak, aby mohly být řádně dodány jejich adresátům. V důsledku toho byly pachatelem odcizeny a odloženy na skryté místo; to pak způsobilo, že adresátům nebyly dodány. Tento stav (nedodání adresátům) trval až do 14.3.2008, kdy teprve byly nalezeny; teprve to pak umožnilo alespoň částečnou nápravu.

V tomto řízení se hodnotí jen jednání České pošty v období počínaje dnem 1.4.2005. I v těch případech, kdy zahraniční poštovní zásilky byly odloženy na skryté místo před tímto dnem, však důsledky jejich odložení (tj. nedodání adresátům) trvaly až do 14.3.2008. Po celé období 1.4.2005-14.3.2008 tedy trval protiprávní stav spočívající v tom, že zahraniční poštovní zásilky nebyly dodány adresátům (neboť zůstaly odloženy na skrytém místě). A právě tento protiprávní stav je předmětem tohoto řízení.

Česká pošta tedy porušovala svou právní povinnost podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o poštovních službách, podle něhož je povinna plnit poštovní povinnost způsobem, který je v souladu s potřebami veřejnosti.

Správní orgán považuje v té souvislosti za nesporné, že nedodání zahraničních poštovních zásilek adresátům tak, jak bylo právní povinností České pošty, jež bylo navíc umožněno neexistencí dostatečných bezpečnostních opatření pro jejich zajištění proti jejich odcizení, anebo jejich selháním, není v souladu s potřebami veřejnosti.

V zájmu potřeb veřejnosti je nezbytné, aby Česká pošta svěřené poštovní zásilky patřičně chránila nejen před cizími osobami, které by se jich mohly zmocnit, ale i před vlastními zaměstnanci. Poštovní zásilky proto nesmějí být ponechávány volně bez odpovídajícího dozoru.

Porušením právní povinnosti podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o poštovních službách pak došlo k naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu.

V.

Již v rámci státní kontroly se správní orgán podrobně zabýval otázkou, zda Česká pošta vynaložila veškeré úsilí, aby tomuto jednání zabránila.

Stejnou otázkou se správní orgán zabýval i v rámci tohoto řízení. Pokud by tomu tak totiž bylo, pak by byla Česká pošta podle § 37b odst. 1 zákona o poštovních službách své odpovědnosti za správní delikt zproštěna.

Ze zjištěných skutečností však vyplývá, že Česká pošta nevyvinula takové úsilí, aby takovému jednání svého zaměstnance předešla. Na jednání České pošty se proto liberační důvod podle § 37b odst. 1 zákona o poštovních službách nevztahuje.

Lze připustit, že ojediněle může dojít k tomu, že zaměstnanec České pošty zahraniční poštovní zásilky odcizí. I v takovém případě však nese Česká pošta přinejmenším zčásti svou odpovědnost za to, že si takového zaměstnance vybrala (*culpa in eligendo*).

Skutečnost, že po tak dlouhou dobu a v takovém rozsahu docházelo k trestné činnosti, však svědčí o naprostém selhání kontrolních mechanismů u České pošty. S ohledem na délku a rozsah této trestné činnosti musela existovat celá řada vážných varovných signálů o tom, že se zde děje něco nekalého. Utajit takovou činnost mohl pachatel jen za podmínky, že se těmito signály Česká pošta v potřebné míře nezabývala a že neexistovala dostatečná preventivní opatření v zájmu ochrany poštovních zásilek. Pachatel, který svou rozsáhlou trestnou činnost po řadu let úspěšně skrýval, pak těchto nedostatků v oblasti ochrany zahraničních poštovních zásilek před odcizením využil.

Jaké ochranné mechanismy byly vlastně zavedeny, to na výzvu správního orgánu uvedla Česká pošta ve svém vyjádření z 21.1.2009 (podklad č. 5).

Z tohoto vyjádření vyplývá, že ochranná opatření byla zaměřena především na ochranu před odcizením zahraničních poštovních zásilek cizími osobami; ta nejsou pro toto řízení relevantní. Existovala i opatření v zájmu ochrany před odcizením zahraničních poštovních zásilek vlastními zaměstnanci (kamerový systém, bezpečnostní prohlídky zavazadel a šatních skříněk), ta však ani při jejich důsledném dodržování sama o sobě nemohla zajistit, že k odcizování zahraničních poštovních zásilek nedojde.

Česká pošta ovšem ve svém vyjádření nepředložila důkazy, z nichž by bylo možno dovodit, že tato opatření byla skutečně v potřebné míře dodržována.

Z vyjádření České pošty lze dovodit, že tato opatření navíc nebyla dostatečná. Mezi taková opatření například nepatřila kontrola počtu tzv. listovních uzávěrů (tj. poštovních pytlů se zahraničními poštovními zásilkami) při jejich předávání do místnosti, kde měly být tříděny. A právě to umožnilo pachateli, aby mohl odcizovat celé poštovní pytle se zahraničními poštovními zásilkami (v tunelu jich bylo nalezeno celkem 71); že se ztratil poštovní pytel, to totiž nemohlo být odhaleno.

Správní orgán má velké pochybnosti o tom, zda tato opatření byla se vši důsledností dodržována, a zda tato opatření byla dostatečně účinná. Pokud totiž mohlo po takovou dobu docházet k tak rozsáhlému odcizování zahraničních poštovních zásilek, aniž by byl pachatel odhalen, pak je zřejmé, že tato opatření (tak, jak byla koncipována) nemohla být dostatečná, anebo že tato opatření nebyla v praxi důsledně dodržována. K odhalení trestné činnosti pachatele došlo ostatně jen náhodou; bezpečnostní opatření České pošty k jeho odhalení nijak nepřispěla.

Ať už tomu bylo tak či onak, odpovědnost vždy padá na Českou poštu. Odpovídá totiž jak za to, jaká opatření přijme (zda budou dostatečně účinná), tak i za kontrolu toho, zda jsou skutečně dodržována.

VI.

Dne 22.12.2008 prvoinstanční správní orgán oznámil České poště, jaké podklady pro rozhodnutí shromáždil, a vyzval ji, aby se k nim i ke způsobu jejich zjištění vyjádřila a aby tyto podklady případně doplnila nebo navrhla jejich doplnění.

Na tuto výzvu Česká pošta reagovala svým vyjádřením ze dne 21.1.2009 (podklad č. 4). K podkladům řízení shromážděným správním orgánem se nijak nevyjádřila, na výzvu správního orgánu pouze upřesnila údaje o poštovních zásilkách, jichž se toto řízení týká. Česká pošta dále ve vyjádření uvedla, že nenavrhuje další doplnění podkladů řízení.

Původní podklady řízení správní orgán později doplnil, proto dne 12.5.2009 vyzval Českou poštu ještě jednou k tomu, aby se k podkladům řízení vyjádřila.

Na tuto výzvu Česká pošta reagovala svým vyjádřením ze dne 1.6.2009 (podklad č. 8). V tomto vyjádření Česká pošta navrhuje, aby v rámci tohoto řízení správní orgán nepřihlížel k poštovním zásilkám odloženým v letech 2000 až 2005. Podle ní totiž u nich již došlo k zániku odpovědnosti ve smyslu § 37b odst. 3 zákona o poštovních službách (tříletá objektivní lhůta pro uložení pokuty již uplynula).

Takovému názoru však správní orgán nemohl přisvědčit. Předmětem tohoto správního řízení je protiprávní stav spočívající v tom, že zahraniční poštovní zásilky nebyly dodány jejich adresátům. Ten pak byl odstraněn až 14.3.2008.

Tříletá objektivní lhůta pro zánik odpovědnosti za správní delikt nepočíná běžet okamžikem odložení jednotlivých poštovních zásilek, ale až okamžikem ukončení trvajících protiprávního stavu, který byl důsledkem jejich odložení a který spočívá v jejich nedodání adresátům. Běh této lhůty proto započal až 14.3.2008.

K podkladům řízení shromážděným správním orgánem se Česká pošta nijak nevyjádřila.

Původní podklady řízení správní orgán dále nedoplňoval ani ze svého vlastního popudu. Proto nebylo zapotřebí vyzývat Českou poštu k tomu, aby se k podkladům řízení vyjádřila ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu ještě jednou.

VI.

Při rozhodování o výši pokuty byl správní orgán vázán zákonem stanovenými kritérii. Podle § 37b odst. 2 zákona o poštovních službách musí správní orgán přihlížet k závažnosti správního deliktu, zejména k rozsahu takového jednání a jeho následkům.

Při posuzování závažnosti správního deliktu vycházel správní orgán z následujících úvah.

Pokud jde o rozsah, správní orgán konstatoval, že protiprávním jednáním bylo postiženo 39 081 zahraničních poštovních zásilek; protiprávní jednání mělo tedy zcela mimořádně velký rozsah.

Také následky protiprávního jednání byly velmi závažné. V důsledku nedostatečného dozoru na dodávané poštovní zásilky se zahraničních poštovních zásilek v nepoctivém úmyslu zmocnil pachatel – a tak namísto toho, aby byly řádně dodány adresátům, zůstaly odloženy na skrytém místě. Nejsou-li zahraniční poštovní zásilky řádně dodány adresátům, je to závažné samo o sobě. Závažnost však ještě velmi podstatně zvyšuje to, že dodány adresátům byly až za velmi dlouhou dobu; některé z nich dokonce už ani dodány být nemohly. Po velmi dlouhou dobu se o osudu odcizených zahraničních poštovních zásilek ničeho nevědělo; u části z nich došlo navíc dokonce k jejich otevření a odcizení cenného obsahu (viz podklad č. 7).

Správní orgán při svém rozhodování přihlížel k tomu, že závažnost správních deliktů podle § 37a odst. 2 zákona o poštovních službách se případ od případu zcela zásadně liší. Existují případy, v nichž má protiprávní jednání minimální rozsah a jen malé následky, naproti tomu existují případy, v nichž je rozsah protiprávního jednání mimořádně velký (týká se velmi vysokého počtu zákazníků či služeb), přičemž následky jsou mimořádně závažné.

Tomuto mimořádně velkému rozpětí z hlediska závažnosti (z hlediska rozsahu, následků, příp. i jiných okolností) odpovídá podle vůle zákonodárce i rozpětí výše pokuty (dolní hranice není stanovena, horní hranice činí 2 mil. Kč). Správní orgán je proto povinován při rozhodování o výši pokuty velmi pečlivě zvážit všechny faktory, jež mají vliv na celkovou závažnost správního deliktu, v závislosti na výsledku svého posouzení musí pak co nejvíce diferencovat mezi jednotlivými případy tak, aby při své dlouhodobé rozhodovací praxi vytvořil postupně stupnici závažnosti jednotlivých případů (sestavenou podle výše pokut uložených v jednotlivých případech). Ta pak umožní do jisté míry předvídat, jak vysoká pokuta za daný správní delikt České poště hrozí.

S ohledem na tyto okolnosti, které ve svém souhrnu ovlivňují závažnost správního deliktu, rozhodl správní orgán o uložení pokuty v maximální přípustné výši. I tak je však výše pokuty připadající na jednu zahraniční poštovní zásilku postiženou závadou mnohem nižší, než by odpovídalo závažnosti závady. Rozsah protiprávního jednání je totiž tak mimořádný, že s ohledem na maximálně přípustnou výši pokuty stanovenou zákonodárcem nebylo možno uložit pokutu v takové výši, jež by v plné míře vyjadřovala rozsah a závažnost toho, k čemu došlo.

VII.

Protože v tomto případě se podle názoru správního orgánu nejednalo o zvláště složitý případ, správní orgán rozhodl o nákladech řízení podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

*****

Proto správní orgán rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení podat rozklad. Rozklad se podává u Českého telekomunikačního úřadu; o rozkladu rozhoduje předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu. Správní orgán v té souvislosti upozorňuje, že podle § 82 odst. 2 správního řádu musí být v rozkladu uvedeno, v čem je spatřován rozpor napadeného rozhodnutí s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. K novým skutečnostem a návrhům na provedení nových důkazů uvedeným v rozkladu se pak podle § 82 odst. 4 správního řádu přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník řízení nemohl uplatnit dříve.

Ing. Eduard Prandstetter
ředitel odboru regulace poštovních služeb

Česká pošta, s.p.
se sídlem v Praze 1, Politických vězňů 909/4
poštovní adresa:
225 99 Praha 025